Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

6.2.2023

Eduskunnan talousvaliokunnalle

VASTINE: HE 311/2022 vp Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi -asiassa

Kuulemistilaisuus asiassa järjestettiin talousvaliokunnassa 31.1.2023. Kuultavina olivat työ- ja elinkeinoministeriö, Finanssivalvonta, Finnvera Oyj, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ja Teknologiateollisuus ry. Lisäksi kirjallisen lausunnon olivat toimittaneet oikeusministeriö, valtiovarainministeriö, Valtiontalouden tarkastusvirasto, Finanssiala ry ja Suomen Yrittäjät.

Vastineessa arvioitavat kysymykset:

1) Valvonnan siirtämisen ja lain säätämisen yleiset edellytykset asiassa
2) Valvontakehykseen liittyvät huomiot
3) Lainsäädäntötekniikkaan liittyvät kysymykset sekä muut huomiot

Valvonnan siirtämisen ja lain säätämisen yleiset edellytykset asiassa

Valtiovarainministeriö on katsonut valvonnan siirtämisen perustelluksi, koska Finnvera Oyj:n takaus- ja takuuvastuut ovat kasvaneet valtion tilinpäätösraportoinnin mukaan vuodesta 2010 lukien 12,8 miljardista kesäkuun 2022 33,3 miljardiin. Samanaikaisesti toimintaympäristössä on tapahtunut muutoksia. –Valtiovarainministeriö on kannattanut hallituksen esityksessä esitettyä Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnan siirtoa työ- ja elinkeinoministeriöstä Finanssivalvonnan tehtäväksi. Valtiovarainministeriö on katsonut, että on yhtiön, sijoittajien, valtion ja veronmaksajien etujen mukaista järjestää valvonta siten, että valvonta sisältöineen hoidetaan rahoitusorganisaatioiden valvontaan yleisesti hyväksytyin periaattein niin laajasti kuin mahdollista.

Valtiontalouden tarkastusvirasto on tukenut hallituksen esityksessä esitettyä Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnan siirtoa työ- ja elinkeinoministeriöstä Finanssivalvonnan tehtäväksi.

Finanssiala ry on pitänyt esitettyä Finnvera Oyj:n valvontavastuun siirtämistä Finanssivalvonnalle lähtökohtaisesti kannatettavana. Se on todennut edelleen, että valvonnan harmonisointia pankkeihin nähden voidaan pitää hyvänä asiana, vaikka valvonnan sisältö osin poikkeaa olennaisesti pankkien valvonnasta.

Elinkeinoelämän keskusliitto EK ja Teknologiateollisuus ry ovat yhteisessä lausunnossaan suhtautuneet alun perin varauksellisesti hallituksen esityksessä esitettyyn Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnan siirtoon Finanssivalvonnan tehtäväksi. Tämä varauksellinen suhtautuminen on muuttunut sittemmin hyvin kriittiseksi. Heidän näkemyksensä mukaan käsiteltävänä oleva asia tulisi lykätä seuraavalle hallituskaudelle ja valmistella osana Finnvera Oyj:tä koskevaa lainsäädännön kokonaisuudistusta. He näkevät Finnvera Oyj:n pankkimaisen valvonnan olevan merkittävä uhka yhtiön mahdollisuuksiin toteuttaa elinkeinopoliittista tehtävää ja kantaa rahoitukseen liittyviä riskejä.

Finanssivalvonta on kannattanut Finnvera Oyj:n sekä työ- ja elinkeinoministeriön seurantaa koskevaa hanketta valtiontalouden suunnittelun kannalta. Finanssivalvonta on katsonut, että heillä olisi myös annettavaa yhtiön rahoitusriskien seurannan osalta.

Suomen Yrittäjät on pitänyt hallituksen esitystä tasapainoisena.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa vastauksessaan, että Finnvera Oyj:n valvonnan siirtäminen työ- ja elinkeinoministeriöltä Finanssivalvonnan tehtäväksi on kannatettava ratkaisu pitkälti niillä perusteilla, jotka hallituksen esityksessä on todettu ja joihin valtiovarainministeriö on edellä omassa lausunnossaan viitannut. Työ- ja elinkeinoministeriön näkemyksen mukaan Elinkeinoelämän keskusliitto EK:n ja Teknologiateollisuus ry:n ehdotus siirtää asian valmistelu ensi vaalikaudelle käsiteltäväksi mahdollisen kokonaislakiuudistuksen yhteydessä ei ole kannatettava, eikä tällä saavutettaisi olennaisia hyötyjä. Riskienhallinnan kannalta valvonnan siirtämisen lykkäämisellä voi olla ainakin jossain määrin haitallisia vaikutuksia, sillä riskienhallinnan kannalta aikaisempaa perusteellisemman valvonnan käynnistyminen lykkääntyisi edelleen. Lausunnoista päätellen rahoitusvalvonnan siirto Finanssivalvonnan tehtäväksi on sellaisenaan yleisesti pääosin kannatettu Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnan toteuttamisvaihtoehto, mutta lausuntojen perusteella vaikea kysymys on siinä, miten valvontakehikko tulee määritellä.

Valvontakehykseen liittyvät huomiot

Tässä lainsäädäntöhankkeessa kyse on erityisesti siitä, että Finnvera Oyj:n valvontakehikko olisi valvonnan kannalta oikein mitoitettu ja tasapainoinen. Tähän samaan kysymykseen on kiinnittänyt huomiota myös talousvaliokunta mietinnössään (TaVM 4/2019 vp), jossa on todettu, että valvonnan kehikkoa suunniteltaessa otettaisiin riittävästi huomioon Finnvera Oyj:n toiminnan eroavaisuudet muihin rahoitustoimintaa harjoittaviin toimijoihin, esimerkiksi talletuspankkeihin tai joukkovelkakirjoja liikkeeseen laskeviin yksityisiin toimijoihin nähden. Tämä talousvaliokunnan esiin nostama huomio on työ- ja elinkeinoministeriön näkemyksen mukaan yksi kaikkein olennaisimmista seikoista tässä lainsäädäntöhankkeessa. Työ- ja elinkeinoministeriö on omassa asiantuntijalausunnossaan myös todennut, että valvonnan sisältöä ja kehystä määriteltäessä on punnintatilanne siltä osin, että Finnvera Oyj:n laissa säädetty elinkeinopoliittinen tehtävä ei saa vaarantua ja että valvonnan riskienhallinta-aspektit tulevat otetuiksi huomioon asianmukaisella tavalla.

Finnvera Oyj on kiteyttänyt omassa lausunnossaan hyvin sen lähtöasetelman, että työ- ja elinkeinoministeriöllä sekä valtiovarainministeriöllä ja Finanssivalvonnalla on ollut hyvin erilaiset lähestymistavat valvontakehikon määrittelyssä. –Työ- ja elinkeinoministeriö on painottanut Finnvera

Oyj:n elinkeinopoliittisen roolin säilyttämistä nykyisellään ja sitä, että valvonnan siirrolla ei saisi olla vaikutusta yhtiön laissa säädettyjen tehtävien hoitamiseen. Valtiovarainministeriö ja Finanssivalvonta ovat puolestaan painottaneet valvonnan riskienhallinnallisia näkökohtia. Työ- ja elinkeinoministeriö sekä valtiovarainministeriö linjasivat valvontakehyksen sisältöä hallituksen esityksessä ehdotetun mukaisesti lausuntopalautteen käsittelyn yhteydessä. –Eduskunnan talousvaliokunnalle annetut asiantuntijalausunnot, joita referoidaan seuraavaksi, heijastelevat mainittua jakoa siitä, mitkä ovat elinkeinopolitiikan ja riskienhallinnan roolit valvontakehyksessä.

Valtiovarainministeriö on todennut omassa lausunnossaan muun ohessa, että varsinaisen rahoitusvalvonnan tavoitteena tulisi olla mahdollisimman pitkälle Finanssivalvonnan luottolaitoksien valvonnassa noudattamien periaatteiden soveltaminen, koska Finanssivalvonnan tehtäviin ei sovellu elinkeinopoliittisten linjausten tulkinta, joka kuuluu valtioomistajalle. Edelleen valtiovarainministeriö katsoo perustelluksi, että Finanssivalvonta voi hoitaa valvontatehtävää mahdollisimman hyvin rahoitusorganisaatioiden valvontaan yleisesti sovellettavin periaattein.

Finanssivalvonta on katsonut muun ohessa, että heidän valvontatehtävänsä ei tulisi sisältää elinkeinopoliittisten näkökohtien huomioon ottamista, vaan he noudattaisivat Finnvera Oyj:n valvonnan säätelykehikon noudattamisen arviointia. Finanssivalvonta on edelleen ilmaissut tarpeen saada lisää valvonta- ja seuraamusinstrumentteja valvonnan tehosteeksi ja esittänyt, että niiltä osin viitattaisiin Finanssivalvonnasta annettuun lakiin. Finanssivalvonta on todennut, että riskinoton seurantaa ja rahoitusriskienhallintaa koskevien säännösten tulisi olla mahdollisimman yhdenmukaisia luottolaitoksia koskevan sääntelyn kanssa.

Valtiontalouden tarkastusvirasto on tältä osin todennut, että Finnvera Oyj:n toiminnan valvonta tulisi toteuttaa siten, että lainsäädännön tavoite luottolaitosvalvonnan *periaatteiden* mukaisesta valvonnasta toteutuisi.

Vastaavasti *Elinkeinoelämän keskusliitto EK ja Teknologiateollisuus ry* ovat todenneet, että jos Finnvera Oyj:tä aletaan valvoa kuten pankkeja, uhkana on se, että yhtiön riskinottokyky ja kyky toteuttaa elinkeinopoliittista tehtävää vaarantuu merkittävästi.

Finnvera Oyj on omassa lausunnossaan todennut, että yhtiön tehtävä perustuu erityislakeihin sekä työ- ja elinkeinoministeriön ohjaukseen. Nämä tehtävät ja yhtiön toiminta eroavat pankeista, eikä yhtiöön sovelleta luottolaitosdirektiiviä eikä vakavaraisuusasetusta. Yhtiön johto ja hallitus sekä päätösten valmistelijat hoitavat julkista hallintotehtävää ja toimivat siis virkavastuulla. –Finnvera Oyj näkee riskin siitä, että rahoitusvalvonnan sekä yhtiön elinkeinopoliittisen tehtävän ja myös työ- ja elinkeinoministeriön ohjauksen välille syntyy ristiriitaisuuksia. Yhtiö kommentoi, että valvonnassa on otettava huomioon elinkeinopoliittinen tehtävä. Mahdollisen rahoitusvalvonnan siirron vaikutukset tulevat riippumaan valvontaa täsmentävän asetuksen sisällöstä ja siitä, millaiseksi Finanssivalvonnan valvontakäytäntö tässä viitekehyksessä muotoutuu.

Työ- ja elinkeinoministeriö on lausunnossaan 27.1.2023 eduskunnan talousvaliokunnalle todennut, että valvonnan sisällön osalta ollaan punnintatilanteessa yhtäältä Finnvera Oyj:n elinkeinopoliittisten toimintaedellytysten turvaamisen ja toisaalta yhtiön valvonnan parantamisen välillä. Edellä todetut lainaukset kuvaavat tilanteen perusvaihtoehdot. –

Hallituksen esityksessä on lähdetty siitä, että puhdas luottolaitosten valvonnan mukainen vaihtoehto, jota Finanssivalvonta on lähtökohtaisesti ilmeisesti tavoitellut, ei ole mahdollinen siitä syystä, että valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 3 §:n 4 momentin mukaan Finnvera Oyj:hin ei sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia. Mikäli yhtiön toiminnassa ei sovellettaisi edellä mainittua lakia ja valvontaa tehtäisiin tästä lähtökohdasta käsin, olisi yhtiön toiminnan ja sen rahoitusvalvonnan välillä sisäisiä – jopa sovittamattomia – ristiriitoja.

Se, että valvoja kykenee menestyksellisesti suoriutumaan lisäarvoa tuottavasta valvontatehtävästä, edellyttää lähtökohtaisesti sitä, että valvoja ymmärtää valvottavansa toiminnan perusteet ja tarkoituksen, mistä on säädetty kyseessä olevassa laissa. Finanssivalvonnalta ei edellytetä valvontaa koskevassa tehtävässä ja valvonnan sääntelykehikossa elinkeinopolitiikan arviointia, vaan lähtökohtaisesti valvottavan toiminnan perusteiden ymmärtämistä ja huomioon ottamista. Valvojan on siis valvonnan kannalta tärkeä tietää, mitä valtion erityisrahoitusyhtiö Finnvera Oyj tekee ja mikä on yhtiön laissa säädetty tarkoitus. Elinkeinopolitiikan viitekehyksen ymmärtäminen yhtiön toiminnassa on siis olennainen osa valvontakehikkoa ja valvontatehtävän suorittamista.

Finnvera Oyj:n rinnastaminen luottolaitoksiin on myös siinä mielessä hyvin ongelmallista, että Finnvera Oyj on markkinapuutetoimija, jonka toimintakenttä on siellä, missä luottolaitokset eivät toimi – eli markkinapuutealueella. Finnvera Oyj:n asianmukainen rahoitusvalvonta edellyttää sen elinkeinopoliittisen toimintatarkoituksen ymmärtämistä, ja tämän vuoksi rahoitusvalvontakehikkoon on yksinkertaisesti otettava maininnat elinkeinopoliittisista seikoista.

Toisaalta vain elinkeinopoliittisten seikkojen huomioiminen valvonnallisena kysymyksenä ei ole perusteltu ratkaisu, sillä valvonnan tehostamisen toisena puolena on riskienhallinnalliset aspektit, joilla on laajoja ulottuvuuksia valtiontalouteen. Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnan siirtämistä koskeva esitys on pitkään harkitun ja perustellun päätelmän lopputulos. Riskienhallinnallisten seikkojen aikaisempaa vahvempi merkitys ilmenee muun muassa siitä, että valvontakehikon tarkemmassa määrittelyssä asiaa ei ymmärretä enää vain elinkeinopoliittisena kysymyksenä, mikä on ilmennyt muun muassa viimeksi tehdyn vienninrahoitusvaltuuksien korotuksen yhteydessä.

Työ- ja elinkeinoministeriön näkemyksen mukaan hallituksen esitys turvaa Finnvera Oyj:n elinkeinopoliittiset toimintaedellytykset ja yhtiön valvontaa parannetaan riskienhallintamielessä.

Lainsäädäntötekniikkaan liittyvät kysymykset sekä muut huomiot

Tämän kohdan osalta työ- ja elinkeinoministeriö vastaa vastineessaan kunkin lausujatahon asiantuntijalausuntoon erikseen.

Finanssivalvonta on omassa vastineessaan kritisoinut voimakkaasti sitä, että sen kommentteja ei ole otettu huomioon eduskunnalle annettua hallituksen esitystä muotoiltaessa, ja he ovat nähneet suuria puutteita esityksessä. Finanssivalvonta on tämän vuoksi laatinut omat pykäläehdotuksensa.

Työ- ja elinkeinoministeriö ensinnäkin pitää Finanssivalvonnan lähestymistapaa asiallisena, kun se esittämänsä kritiikin ohella tarjoaa myös oman vaihtoehtonsa esitetylle sääntelylle.

Ministeriö ei ole voinut ottaa Finanssivalvonnan kommentteja pääosin huomioon, koska se on lähtenyt koko prosessin ajan liikkeelle siitä, että valvonta tulisi tehdä luottolaitosten valvonnan lähtökohdista käsin. Finanssivalvonta on esittänyt myös, että joitain tarkemmin määriteltyjä pykäliä voitaisiin jättää Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnassa soveltamatta. Ministeriö on lukemattomia kertoja viitannut valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 3 §:n 4 momenttiin, jonka mukaan Finnvera Oyj:hin ei sovelleta luottolaitostoiminnasta annettua lakia. Ministeriö on todennut edelleen, että Finanssivalvonnan esittämä malli voisi johtaa sovittamattomiin ristiriitoihin yhtiön toimintaan ja valvontaan liittyen. Samassa yhteydessä on usein viitattu myös siihen, että eduskunnan talousvaliokunta on mietinnössään (TaVM 4/2019 vp) kehottanut varovaisuuteen kehikkoa suunniteltaessa ja ottamaan riittävästi huomioon Finnvera Oyj:n toiminnan eroavaisuudet muihin rahoitustoimintaa harjoittaviin toimijoihin, esimerkiksi talletuspankkeihin tai joukkovelkakirjoja liikkeeseen laskeviin yksityisiin toimijoihin nähden. Myös muut tahot ovat useasti tähän seikkaan viitanneet. –Finanssivalvonta on useaan otteeseen tuonut esiin edellä mainittuja näkemyksiään, mutta yhtä usein niitä on jouduttu torjumaan perustellen. Nyt hallituksen esityksessä ehdotettava valvontakehys heijastelee nykyistä valvontamallia, mutta se on kirjoitettu aikaisempaa konkreettisemmalle ja tarkkarajaisemmalle tasolle.

Yleisesti nyt käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä valvontanormia on systematisoitu siten, että valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain 6 §:ssä on määritelty valvojan tiedonsaantioikeudet ja rahoitusvalvonnan sisältö ja kehys sekä se, että tarkempia säännöksiä valvonnan sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Seuraavassa 6 a §:ssä säädetään valvonnan konkreettisesta järjestämisestä. Tässä mainitaan valvova taho ja valvonnassa huomioon otettavia seikkoja. Tämän jälkeen 6 b §:ssä säädetään valvojan arvion antamisesta. Näin ollen mainitut valvontaan liittyvät normit kuvaavat valvontaa eri konkretiatasolla. Yhtiön seurantalukuja koskeva pykälä säätelee lukujen validointia, millä varmistetaan sitä, että Finnvera Oyj:n tuottama taloudellinen informaatio on mahdollisimman yhdenmukaista ja lukujen perusteella pystytään arvioimaan tarkasti yhtiön toiminnan kehitystä. Seuraavassa valvontaa koskevassa 6 d §:ssä säädetään julkisen varoituksen antamisesta yhtiölle. Edellä mainittu valvontaa koskeva systematisointi on se, mikä on katsottu tarkoituksenmukaisimmaksi.

Koska Finanssivalvonta on nähnyt vaivaa omien pykäläluonnosten tekemiseen, niistä on korrektia myös lausua. Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että lyhyen analyysin perusteella Finanssivalvonnan laatimat pykäläluonnokset saattavat olla perustuslain kannalta ongelmallisia. Ehdotetussa versiossa todetaan esimerkiksi seuraavaa:

> Valtioneuvoston asetuksella vahvistetaan yhtiön toiminnan seurantaa varten säännöstö, jossa käsitellään yhtiön liiketoimintaa koskevia yleisiä edellytyksiä, hallintoa ja ohjausjärjestelmää, sekä riskienhallintaa. Asetuksella vahvistetaan myös säännöstön soveltamisessa huomioitavat Finanssivalvonnan ja Euroopan pankkiviranomaisen määräykset ja ohjeet.

Tässä muotoilussa asetus siis määrittelisi valvontakehikon pitkälti kokonaan, ja lakipykälässä olisi kuvailevaa sisältöä siitä, mitä varsinaisesta asetuksesta mahdollisesti löytyy, jos valtioneuvosto niin päättää. Tämä muotoilu saattaa sivuuttaa jossain määrin eduskunnan lainsäädäntövaltaa. Hallituksen esityksen muotoilu on puolestaan sen tyyppinen, että laissa määritellään valvontakehikko, ja tästä kehikosta voidaan säätää

tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. –Työ- ja elinkeinoministeriö esittää talousvaliokunnalle kunnioittaen, että mikäli etenisitte Finanssivalvonnan ehdottamaan suuntaan, pyytäisitte asiasta ainakin perustuslakivaliokunnan tai perustuslakiasiantuntijan lausunnon. Lisäksi muutokset saattaisivat edellyttää myös Finnvera Oyj:n toimintaa koskevien lakien tarkistamista. Finanssivalvonnan muut ehdottamat pykälämuutokset vaikuttavat pitkälti siltä, että ne tähtäävät tosiasiallisesti luottolaitoslain mukaisen tai tyyppisen valvonnan toteuttamiseen (...*mahdollisimman yhdenmukainen luottolaitostoiminnasta annetun lain* …), mikä ilmenee muun ohessa Finanssivalvonnan ehdottaman 6 a §:n 2 momentista. Siinä todetaan seuraavaa:

> Säännöstön tulee, tämän lain 1 §:stä ilmenevä yhtiön tehtävä sekä tämän lain 4 §:ssä ilmenevät yhtiön taloudelliset toimintaperiaatteet huomioiden, olla mahdollisimman yhdenmukainen luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) säännösten kanssa siltä osin kuin mainittu laki käsittelee asioita, jotka voivat olla relevantteja Finnveran toiminnan arvioinnissa.

Tuo muotoilu on lisäksi hyvin tulkinnanvarainen sen seikan osalta, että esimerkiksi lopussa mainittu ilmaisu niin sanotuista *relevanteista asioista Finnveran toiminnan arvioinnissa* jättää tulkitsijan harkinnan varaan sen, miten luottolaitostoiminnasta annettua lakia tultaisiin soveltamaan Finnvera Oyj:n kohdalla. Tätä ei voida pitää hyväksyttävänä tasapainoisen yhtiön toiminnan sääntelyn ja sen rahoitusvalvontanormin kannalta.

Edellä mainitusta on todettava, että kaupallisten luottolaitosten toimintatavoitteena on taloudellisen hyödyn tuottaminen sidosryhmilleen, mutta Finnvera Oyj:n tavoitteena on yleisempi ja elinkeinopolitiikan kautta tuotettu taloudellinen hyöty koko yhteiskunnalle esimerkiksi työpaikkojen ja verotulojen kautta. Luotto- ja rahoituslaitokset tähtäävät taloudellisessa mielessä liikevoittoon, kun taas Finnvera Oyj tähtää toiminnassaan taloudelliseen itsekannattavuuteen, mikä on asetettu yhtiölle lakisääteiseksi velvoitteeksi. Kuten edellä on todettu, Finnvera Oyj toimii markkinapuutetoimijan roolissa siellä missä luottolaitokset eivät toimi, ja toisinpäin yhtiö ei toimi siellä, missä kaupalliset markkinat toimivat. –Johtopäätöksenä Finanssivalvonnan ehdottamista pykälistä on se, että Finanssivalvonta pyrkii edelleen ajamaan tavoitettaan luottolaitostyyppisestä Finnvera Oyj:n rahoitusvalvonnasta ja valvontakehyksestä. Tämä vaarantaisi yhtiön laissa säädetyn elinkeinopoliittisen roolin, mihin ongelmaan hyvin monet eri tahot ovat useassa kohdin viitanneet. Tätä laajempaan analyysiin asiasta ei liene tämän kysymyksen osalta aihetta.

Oikeusministeriö on omassa lausunnossaan esittänyt harkittavaksi, että pykäläesityksiin voisi tehdä teknisluonteisia täsmennyksiä. Oikeusministeriö on todennut, että 6 §:n osalta voisi sääntelyn selkeyttämiseksi ottaa maininnan siitä, että *kuulemiseen sovelletaan, mitä hallintolaissa säädetään asian suullisesta käsittelystä,* ja että maininnat ”oikeus saada tarvittava raportointi, tehdä lisätietopyyntöjä” vaikuttavat tarpeettomilta 6 §:n 1 momentin edellisen virkkeen tiedonsaantioikeus huomioiden.

Oikeusministeriö on edelleen viitannut ehdotettuun 6 a §:n 1 momenttiin, jonka mukaan *valvonta kohdistuu 6 §:n perusteella annettavan valtioneuvoston asetuksen mukaisiin yhtiön valvonnan osa-alueisiin ja yhtiön toiminnan sisäisiin funktioihin sekä yhtiön vastuuasemaan ja sen kehitykseen*. Oikeusministeriö on todennut, että koska valvonnan osa-alueet määritellään keskeisesti ja ensisijaisesti laissa (6 §:n 5 mom.), josta asetuksella voidaan antaa vain tarkempia säännöksiä asetuksessa, tulisi 6

a §:n 1 momentissa ensisijaisesti viitata 6 §:n 5 momenttiin eikä lain nojalla annettavaan asetukseen.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa, että oikeusministeriön jälkimmäisen parannusesityksen osalta valvonnan osa-alueet määriteltäneen 6 §:n 4 momentissa ja asetuksenantovaltuus mainitun pykälän 5 momentissa. Työ- ja elinkeinoministeriön näkemyksen mukaan oikeusministeriön teknisluonteiset muutosehdotukset parantanevat ja selkeyttävät sääntelyä, minkä vuoksi asia jää myös työ- ja elinkeinoministeriön puolesta talousvaliokunnan harkintaan.

Asetusluonnosta koskevat oikeusministeriön kommentit otetaan huomioon asetusta laadittaessa.

Finanssiala ry on kiinnittänyt huomiota Finnvera Oyj:n valvonnasta aiheutuvien kustannusten kattamiseen. Se katsoo, että yhtiön valvonnasta aiheutuvat kustannukset tulisi kohdistaa täysimääräisesti yhtiön vastattavaksi. Finanssiala ry on edelleen katsonut, että Finnvera Oyj:n valvonta edellyttää arvioitua suurempaa valvontapanosta, minkä vuoksi esitettyä 400 000 euron vuotuista valvontamaksua on pidettävä liian pienenä. Finanssiala ry olettaa, että Finanssivalvonta tulisi käyttämään Finnvera Oyj:n rahoitusvalvontaan huomattavasti enemmän valvontaresursseja kuin vastaavan kokoisten pankkien kohdalla. Finanssiala ry on lopuksi todennut, että koska Finanssivalvonta on kiinteässä yhteydessä EKP:n kanssa, mahdollinen tietojen luovutus muille organisaatioille pitäisi tapahtua työ- ja elinkeinoministeriön luvalla tai kautta, mistä tarvittaisiin erityistä sääntelyä.

Työ- ja elinkeinoministeriö toteaa valvontakustannusten osalta, että arvioon vaikuttavat yhtäältä Finanssiala ry:n mainitsemat seikat, mutta toisaalta Finnvera Oyj:n toimintaan ei liity kaikkia luottolaitoksille kuuluvia toimintoja. Tämän vuoksi arviossa on päädytty siihen, että valvonnasta aiheutuvat kustannukset tulevat olemaan suuruusluokaltaan pitkälti samat luottolaitosten kanssa. Tietojen luovuttamisen osalta Finanssivalvonta saa Finnvera Oyj:ltä vain välttämättömän tiedon valvonnan toteuttamiseksi ja vain tätä tarkoitusta varten. Suomen perustuslain 10 §:n yksityisyydensuojaa koskevat säännökset suojaavat luottamuksellista tietoa. Finnvera Oy:n rahoitusvalvonta toteutetaan valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetun lain perusteella.

Finnvera Oyj on myös lausunnossaan viitannut kustannuksiin ja niiden kattamiseen. Yhtiö on todennut, että tämä valvonnasta aiheutuva maksu on sille uusi kustannus, minkä lisäksi valvonnan muutos edellyttää myös uusien raportointijärjestelmien hankkimista. Yhtiö on esittänyt näiden kustannusten kattamista talousarviomenettelyn kautta.

Työ- ja elinkeinoministeriöllä ei ole tässä vaiheessa tältä osin lausuttavaa asiasta.

Timo-Jaakko Uotila
hallitussihteeri, työ- ja elinkeinoministeriö